

תכנית סוכות

(המשך)

יום שישי - 19.45 אושפיזין בדוכנים בסגנונות שונים
באזור הבריכה

יום שבת - 10.00 הכנת עפיפונים

16.00 העפת העפיפונים באמפי

- 17.00 אושפיזין סבתות ונכדים בסוכה
המרכזית

יום שני - 22.00 מסיבת ענק במועדון החברים

יום שלישי - טיול למיצד עתרת ובריכת הקצינים
ערב סטייקים-במרפסת!!
ח * ג ש * מ * ח

נסתכל קדימה

היה לי חופש נהדר - עד שהגעתי הביתה... נדהמתי, כן, התביישתי לקרוא את המאמרים (ועוד בעילום שם!) ב"דברי-הכפר", לשמוע כל מיני סיפורים שונים ומשונים.... ממש לא מתאים לכפר-הנשיא. מה קרה לנו?

נכון, הרופאה התפטרה בגלל סיבות שונות. לי אישית ואני יודעת שגם למספר רב של חברים, מאד חבל ומצטערים על כך. אבל מה לעשות, החלב נשפר, אין טעם לבכות ואין צורך לפגוע באנשים טובים אשר עושים את עבודתם בנאמנות.

אני מבקשת בכל לשון של בקשה להפסיק לבחוש בנושא. עלינו להסתכל עכשיו קדימה ולהשתדל לקבל בהקדם רופא אחר ממוסדות קופת-חולים. ועד אז, ד"ר יעל אבן תמשיך לקבל קהל בשעות הקבלה כרגיל.

בינתיים שיהיה לנו חג שמח, והעיקר לבריאות.

רות גולן

מזל טוב... מזל טוב

* י מ י * א * ה ו ל ד ת *

25.9 גל לוין (נכדה)

26.9 גב' אסתר סולומון

27.9 קורין שפרונג

טלית דבולט

עמרי בן-חיים (נכד)

28.9 עמית חייט

עמית דדוש

29.9 שוש אפשטיין

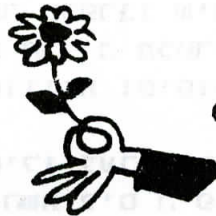
יאיר דוארי

30.9 שני בלומנטל (נכדה גליק)

1.10 יורם שוער

* י מ י * א * כ י ש ו א י נ *

28.9 דות וג'אק גולן
עמרי ומרגרט קופ

ברוכים החוזרים

"משנת חופש"

פלוא, ג'נין ורביב הקטן.

קליטה מהירה וקלה

#####

בן נולד

מזל ** טוב

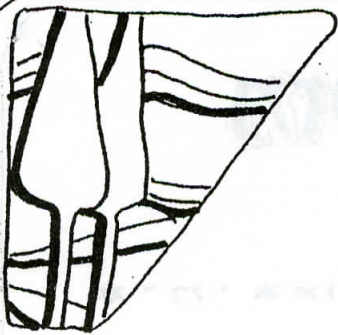
להורים לימור ונפתלי קוסובר

לסבים הרבי ורייצ'ל ג'קסון

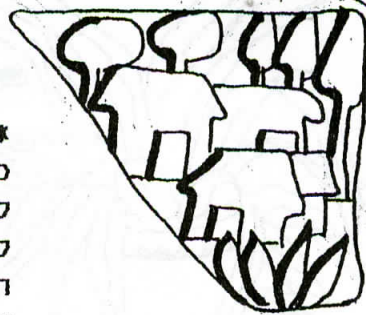
לרותי ג'קסון

לאילה, יובל, שר ומשפחותיהם

#####

מה נשמע?

* בתחילת השבוע הסתובבתי לי כהרגלי במשק כדי לאסוף חומר ל"מה-נשמע?", היו כאלה שאמרו שהם לא פותחים את הפה שמא זה יגיע לטור הלא נכון או שאולי אכתוב בעילום שם... בכל זאת הצלחתי לאסוף משהו..

* ביום שישי האחרון בשעות הבוקר שיחקו ילדי נרקיס מתחת לחד"א על הספסל העגול. גל בידק נפל על הראש ואיבד את ההכרה לזמן מאד קצר. לאחר טיפול מסור של המטפלת שרה והאחות טוטסי, הוא נלקח לחדר-מיון ושם החליטו לאשפזו להסתכלות של 24 שעות. לכל מי ששאל ודאג: הכל בסדר אצלו והוא כבר מטפס וקופץ כאילו כלום לא קרה.

* אני חושבת שמצאתי פיתרון למיקום האסיפות. תוך כדי הליכה בכביש המערכת השבוע, נתקלתי בהמון אנשים ואפילו משפחות עם ילדים. תוך כדי הליכה אפשר לדון ולהגיע להחלטות. חומר למחשבה.

* בתחילת השבוע התקיימה פה בכפרנו שיחה עם הנערים, הנערות והוריהם לקראת הנסיעה לפולין. שמונה חבר'ה מכפר-הנשיא יצאו לדרכם אתמול (יום חמישי). כשיחזרו כבר נשמע חוויות וסיפורים והתרשמויות. דרך צלחה!

* קורין ש' ועירית א' התחילו לעבוד במשתלת הערערים שלנו ומוסרות שאפשר לבוא לבקר ולראות את השתילים היפים, אבל רק בשעות הבוקר. בהצלחה בקריירה החדשה.

* בעזרת הנויניקים אשר פיזרו סכך בכל מיני פינות במשק, קמו להן סוכות יפהפיות. כדאי לעשות סיבוב עם המשפחה ולבקר בסוכות. דרך-אגב, נראה שהסוכה המרכזית (שמאוד יפה), התכווצה או שהאנשים התרחבו. חבל שאין מקום לכולם. אולי כדאי בשנה הבאה לבדד בקשר להגדלת הסוכה...?

* מה נשמע בענף המזון? אז ככה: אם לא ימצאו מבשלים/ות לערבי-שבת, הארוחה החמה תעבור לצהריים, ונצטרך להסתפק בסלטים או פלאפל או אפילו אולי מלוח לארוחת-ערב.

* רוי בוסקילה הגיע לביקור מחו"ל... ומוסר שהיה מאוד מוצלח. קיבלנו עוד הזמנה גדולה מקנדה. הוא גם מוסר שיש חדשות טובות מאוד לגבי הפיבר-פיו בשנה הבאה אבל כשיבוא הזמן, כבר יספר לכם.

* מרכז-המשק נמסר שכבר החלה עונת המוקדמות בקטיף בפרדס-בית. אנחנו הקיבוץ הראשון שקיבל אישור לקטוף, ועד קריאת שורות אלו, נקטפו כ-200 טון.

* ביום שני ארעה תאונה לא נעימה על הכביש שבין כ"ה לד"פ, ע"י שדה-תעופה-מחניים. בתאונה היו מעורבים משאית ושלוש מכוניות שאחת מהן היתה של "סלטי-צבר". מתי כבר יסדרו פה כביש נורמאלי?!

* יש שמועות במשק שאיתי סלע מתחתן... אז שיהיה במזל טוב!!

המשך בעמ'...

"מה נשמע" המשך

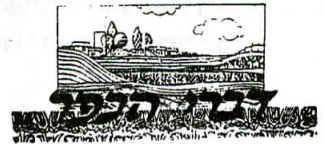
* ביום שני הבא, ערב חג שני, הולכת להיות מסיבת "פגז" בערב "פאב" במועדון. אז לכל הצעירים ברוחם והצעירים (עם ילדים קטנים), היכוננו, ודאגו כבר לבייבי-סיטר כי אסור להחמיץ.

* ביום חמישי מתחילים סוף סוף הלימודים בכפר-בלום. אז אל תשכחו לבוא עם חולצות לבנות ושיהיה לכם בהצלחה.

* לדיני, ברוכה החוזרת הביתה לאחר שהות ארוכה בבי"ח צפת. שתהיה לך החלמה קלה ומהירה.

* גם לחנה רפואה שלמה! ממש היה כיף לראות אותך מסתובבת בשבילי המשך אם חיוך שמזל שיש לך אזניים כדי לעצור אותן.

משהו לסיום, ציטוט מקורין שפרונג: "אפשר להוציא את זריקת האטרופן מהרגל ואפשר להתחיל לחשוב חיובי". סוף ציטוט.

לפני מספר שבועות היה ממש כיף לקרוא ב"מה-נשמע" קצת בדיחות וחדשות שלא כל-כך ידענו עליהם ולבסוף לראות שרובי ויעלי אחראים לדבר. חבל שהם לא מעוניינים לכתוב(!?) אולי כדאי להתחיל שיטה חדשה בכתיבת "מה-נשמע", שכל מי שמוכן לכתוב אפילו באופן חד-פעמי, נוכל לצרף אותו לצוות הכותבות הקיים. אז אם משהו או משהם המוכנים לכתוב, אפשר לפנות לאנגה או אלי. אז בואו ונסו את כשרון הכתיבה שלכם.

אז לכולם חג שמח ושבת שלום

(השם שמור במערכת....)

סתם....

שלכם דינה בידק

לאחר הכתבה של הוויליג', נשמעה ההערה הבאה במטבח מפי אנג'':
"אני לא מרשה לחברים לקחת אוכל הביתה מחשש שיעתיקו אותי."

ליקט בעילום שם:

אורי אדלשטיין

(השמות שמורים במערכת)

מהרהורי צוות הפאב

תנומת הקיץ הסתיימה ואנו מכריזים בזאת על פתיחת עונת הפאב המחודש והמתחדש.

התעוררו כוחות חדשים להנעים לכם את לילות שישי לאחר צפיה בסרט מנומנם בטלוויזיה, או לחילופין לאחר פעילות שוקקת של ועדת התרבות.

אין שכירים, והפראירים עברו מן העולם. פתיחת הפאב נעשית, אי לכך, בהתנדבות (מילה גסה). השמרו מפני הרשימה השחורה. אולי אתם מופיעים בה. ראו זאת כזכות להצטרף לרשימת הבארמנים והפתחנים, הנותנים שרות עם חיוך, ומשרים אווירה טובה בפאב.

מהרהורי די-ג'יי משקיע: אני (שם בדוי) מגיע לפאב עם כל הקסטות והדיסקים שלי, משקיע את נשמתי וכישורי, בזמן שהייתי יכול להתחיל עם איזה מתנדבת, אולפניסטית, או חלילה בת-משק, שהחבר שלה לא יצא שבת.

ומה אני מקבל בעד ? תלונות, ביקורת, הערות מעצבנות ודרישות לשירים שלא קיימים. הדי-ג'יי הקיבוצי הוא זן נדיר, ההולך ונכחד. שימרו עלינו, אחרת נהיה פרה-היסטוריה.

הפאב של כפר הנשיא הוא הפאב הכי טוב בקיבוץ, בגלל המוזיקה, האווירה, האנשים והשרות האדיב.

לכן תבואו להנות בו ולשמור עליו, ובבקשה לא להיכס מאחורי הפאב כי מאוד צפוף שם.

דישון, טלית ויעלי
(שמות המשפחה שמורים במערכת)

נ.ב. הדסה אחראית על כל נושא החיובים וההזמנות בפאב.

מ ז ל ** ט ו ב

ל ג י א ה מ א י ר י

עם חגיגת בר-המצווה שלו

ר ו ב ** א ו ש ר

לאילן ותמר

למוסי ומיכל

למשפחה - ולחמולה

מועדון החברים

ב-10.7 אני יוצאת לחופש.

דבי ברדט (חברה של עדי שוורץ) תחליף אותי כאחראית למועדון לתקופה זו.

בהזדמנות הזאת אני רוצמה להזכיר לחברים את הנוהל בשימוש במועדון:

1. האחראי של כל ישיבה או ארוע, חייב לרשום את בקשתו להשתמש במועדון, ביומן במזכירות - כולל תאריך, שעות, ומי אחראי על הפעולה.
 2. ענפים המארגנים פעילות במועדון, חייבים לספק תה, קפה וכו'.
 3. אחרי כל פעולה במועדון - חייבים:
 - א. להחזיר כוסות וכפיות לח"א.
 - ב. להחזיר חלב למקרר.
 - ג. לכבות את המיחם.
 - ד. לכבות את המזגנים ולפתוח את החלונות.
 - ה. להשאיר את המועדון נקי ומסודר.
 - ו. לכבות את האור.
 4. כדי לשאות ציוד או רהיטים מהמועדון, יש לדבר עם האחראית.
 5. הנמצאים במועדון מתבקשים לא לעשן בו.
- המועדון הוא מקום ציבורי, כך שכולנו אחראים לשמור עליו כמקום נעים ורצוי.

תודה

ליבה

התחייבות?-----התנדבות???

1. כבר כתבו על זה שאם אין מתנדב לעמוד בבית ילדים הילדים ילכו הביתה ב 14.00
 2. ידוע שלפעמים יש שומר אחד כי לא מצאנו שומר שני.
 3. עכשיו הודיעו "אם אין מבשלות בערב שבת או חגים נאלץ לסגור את חדר האוכל".
- כל פעם שאני מגיעה הביתה אני שומעת על "לא מוכנים" או "לא מתנדבים"
- אני מסכימה עם אדי הפעם ופונה לוועדה חברה להביא את הנושא לדיון בחברה, כי
- היום אנחנו עוד "קיבוץ". יבוא הזמן שיהיה "קיבוץ אחר" נהיה מוכנים אבל
- היום לכל אחד בחברה יש התחייבות.

נטע

תודה!
תודה!
תודה!

תודה לכל מי שעמל, טרח והשקיע כבר-מצווה של ג י א.

לאנג'י	על האוכל הטעים.
לשמעון	על העזרה, הסבלנות והיעוץ.
למעין	על העזרה בתלתון ובהכנת האוכל.
להדסה	
ולמישל	על הכנת האוכל.
לבלהה	על ארגון התורנים והכנת האוכל.
לשרית	
ויעלי	על הסידור והקישוט בתלתון.
לפרנקי	על סידורי הפרחים.
לאיציק	על ההגברה והמוסיקה.
לדוד אלמן	על הצילום בוידאו.
לכל התורנים.	

לכיתת 'שקמה' ולשושנה על ארגון הקלסר,
וכמובן לכל המברנים בהדלקת הנרות.

זה היה יום מרגש ביותר, שלא יישכח מאיתנו. תמר ואילן המאירי

* פעם העכיל מישהו עכ רבין והחשיד אותו שהוא בעל *
* מוח אנליטי. *

* מאז מידי פעם מנסה אותו רבין להביא הוכחות כמוח *
* האנליטי, על ידי "יציאות" כאלו ואחרות. *

* האחרונה בהן היא שירושלים אחת שווה בעיניו יותר *
* מעשר רמות הגוכן. לאור עקביותו של רבין לפעול *

* באופן הפוך להכרזותיו - טוב לא צריך לומר לעם את *
* כל האמת. ... - הרי שכבר עתה ברור מה יהיה גם גורל *
* ירושלים. אבל אולי מוחו האנליטי עושה את ההבחנות *
* הבאות: *

* רמת גוכן אחת שווה יותר מעשר "עזה ויריחו תחילה" - *
* ביחוד אם הדברים נאמרים ערב בחירות. ... *

* ירושלים אחת שווה יותר מעשר רמות הגוכן - *
* ביחוד אם היא הקלף האחרון לשרידי האמון והאמינות. *

* פרס נובל אחד שווה יותר מעשר ירושלים - *
* ביחוד אם שימון לא יקבל אותו. ... *

* מעניין עכשיו כמה רבנים שווה ארץ ישראל אחת. ... *
* או שמא יש לשאול כמה ארץ ישראל שווה רבין אחד. ... *

* שהרי הוא זה שאמר אני ... אני ... אני ... *
* אבי רוזנקרנץ *

חומר

+++++

כמחשבה

+++++

הקדמה

לכל החברה ששואלים אותי למה סגרנו את הקן, ואם בגלל זה אפסיק לעבוד בנוע"ל:

התשובות הן: (א) עקב אילוצים מסויימים החלטנו, אני והקומונר של הקן, שאין ברירה וחייבים לפרק את הקן האזורי, ולהקים קן מקומי (מהשהו דומה לתקופת החטיבה של בני האיחוד בתק"מ). ההדרכה תיעשה במשקים על ידי מד"צים ומדריכים בוגרים (אחרי שרות צבאי), כמו שתמיד היה. ההבדל הוא שיהיה ליווי צמוד למדריכים.

(ב) בכפר הנשיא נוצר מצב, שבשנה הבאה אין מדריכים לכיתות הצעירות (ד'ה'-ו'), ולכיתות ז'ה'-ט' אין מדריכים תנועתיים. כיתות הבוגרות יותר יוכלו לקבל הדרכה תנועתית בקן ראש-פינה אם החברה ירצו בכך.

זה בערך המצב כרגע בכפר הנשיא. בקיבוצים האחרים המצב קצת יותר טוב. עכשיו בקשר לעבודתי בנוע"ל. אני מרכז את הפעילות של הנוע"ל ב-14 קיבוצים בגליל, ואני מקשר בין הקיבוצים לבין התנועה ומלווה את המדריכים הצעירים והבוגרים במסגרת התנועה.

אז, כפי שאתם רואים, אין קשר בין פירוק הקן האזורי לבין עבודתי.

איציק

לאור י (ש)

כל הכבוד שהיה לך האומץ לקום ולהביא לפנינו את הדעה שלך על הפרטת המזון - למרות שאינני מסכימה איתך. לדעתי, היות והמזכירות הקימה צוות לשינוי, עלינו לתת להם את האפשרות (בזמן מוגבל) להתארגן ולבוא לשיחות איתנו בצורה מסודרת.

אז בואו נבין חששות, אבל נחכה קצת עד שנצא לדך ביחד לקראת השינויים.

אגב, ברור שאם מביאים הצעות לפני החברה, חייבים להביא אנשים שידברו בעד וגם אנשים שידברו נגד. באותה הזדמנות אני רוצה להביא לפניך ולפני כל החברים את הצורך למצוא דרך לשמור על החברה ולא רק לדאוג לכסף - למרות שהיום זה תופס מקום חשוב.

אני יודעת שאני לא בין הצעירים ביותר בחברה, אבל תקוותי שיש לי עוד הרבה זמן ללכת אתכם לקראת העתיד.

נכון לעכשיו

לראות את הצד החיובי

בשבת בבוקר יש תכנית רדיו בשם "שי לשבת" המוגשת ע"י שמואל שי. מאיזשהו מקום הוא תמיד מצליח למצוא סטטיסטיקות מוזרות, לצד ציטוטים אחרים מעתוננים מרחבי העולם. השבוע הוא הביא מספר עצות למי שמרגיש שהוא לחוץ בעבודה. בין יתר העצות: לראות את הצד החיובי בכל מצב, בכל בעיה. אז זה כבר כמה ימים שאני מנסה לראות את הצד החיובי בכל מצב. בכל פעם שהדלת למשרדי נפתחת ומישהו מניח על השולחן שאלה קשה, בעיה, או מין מצב כזה שעושה מצב רוח רע, אני אומרת לעצמי: הנה יש גם צד חיובי לעניין, עובדה שחברים עדיין חושבים שהמזכירה יכולה לפתור בעיות. או שאני מזכירה לעצמי שהקושי מחשל, ואם אמשיך כך אני בטח אהיה חזקה כמו פלדה.

ניסיתי לראות את הצד החיובי ב"דברי הכפר" שלפני שבוע, והיה לי קשה מאד. אפילו לא ידעתי מה לאמר לחברה שאמרה: אם לא עזבתי עד עכשיו את הקיבוץ, אז אחרי "דברי" האחרון, אני חושבת על זה. ואני מנסה לחשוב מהו הצד החיובי שאפשר להוציא מן המצב הזה? ראשית: מכל דבר לומדים. למדתי שוב שהמוסד הזה של "בעילום שם" ותהיינה הסיבות לדרישה הזאת מוצדקות לכאורה, אין לו מקום במחוזותינו.

למדתי שוב שלא הכל שחור או לבן. לא כל מה שאני אומרת, חושבת, כותבת, עושה, הוא לבן, וכל מה שאתה אומר, כותב, עושה וחושב הוא שחור, אידיוטי, מושחת, נובע מאינטרסים אישיים צרים. אולי באמת רגע לפני שהדם עולה לראש, צריך לבחון שוב את העובדות, ולנסות לראות גם את הצד החיובי שבמצב, או באדם הניצב ממול?

הימים האלה בהם אנו מצויים כעת דורשים מאתנו הרבה מאד עשייה חיובית. אני רוצה שנפנה את כל האנרגיות שלנו, את כל המשאבים שלנו לעשות את המקום היפה הזה, מקום טוב באמת. יש בכל אחד מאתנו פוטנציאל, ואם לא נשכח זאת, כשאנו חותכים את הסלט ואת הזולת בארוחת הבוקר, נוכל גם לממש את הפוטנציאל הזה.

בגמלא

החלטתי לעלות לגמלא, לבקר במאהל שובתי הרעב. לא באתי כמזכירת כפר הנשיא, כי לא היה לי מנדט לכך. באתי כדי להיות עם ידידי, חברי הקיבוצים ברמת הגולן. אנשים שיש לי אתם קשר כבר כמה וכמה שנים מתוך עבודה משותפת במערכות אזוריות ותנועתיות.

אני רוצה בשלום. אינני רוצה לחזור על מראות הזוועה של מלחמת יום הכפורים. אך גם אינני רוצה לחזור אל הימים של לפני מלחמת ששת הימים, כאשר המקלטים שלנו שמשו אותנו להגנה מפני פגזים. אני רוצה בשלום אך אינני מאמינה שאסד רוצה באמת בשלום.

אבל לא זה העניין שבגללו עליתי לגמלא. בגולן יושבים אנשים שקבעו בו את ביתם. ליהודה וציפקה הראל, שעלו למרום גולן כמשפחה צעירה, יש היום כבר נכדים במקום. האורות שאני רואה ממרפסת ביתי כבר למעלה מחצי יובל שנים, הם אורות של בתים, שבהם גרים גברים,

נשים וילדים. יש שם מורים שעובדים אתי ב"עמק החולה", יש שם מזכירי קיבוצים שאני פוגשת בפורום מזכירים, ויש שם סתם אנשים שאתם אנו נפגשים בקופת-חולים, בתל-חי, באוטובוס של אגד. כאן לא מדובר על פיצויים. כאן מדובר על אנשים שאת השנים הטובות שלהם השקיעו בבנייה של בתים, מפעלים, כרמים ומטעים, פתחו ענפי תיירות, הקימו בתי ספר מתנ"סים, ומוזיאונים. ועם האנשים האלה באתי להזדהות בגמלא.

ענייני בריאות

סוף סוף חזרה מרכזת וועדת הבריאות מחו"ל, ועכשיו אני יודעת שעניינינו מצויים שוב בידיה הנאמנות של וועדת בריאות בהרכב מלא. יש לי מלוא האמון בוועדת הבריאות, ואינני סבורה שאני או משהו אחר צריך לפעול במקומה. יחד עם זאת אני בהחלט מבינה את הרגישויות העצומות סביב נושא המרפאה. חלק גדול מהמשברים הקשים ביותר שאנו זוכרת בהסטוריה של כפר הנשיא, קשור במשברים במרפאה. בסולם הצרכים של האדם באשר הוא, הבטחון שיהיה לו מרפא בעת מחלה, הוא צורך בסיסי ביותר. האמונה שאנו מאמינים ברופאים, היא לעתים הרבה מעל ליכולתם האמיתית. וכשאנחנו מרגישים שרופא מסוים, או צוות אחיות מסויים במרפאה הוא טוב עבורנו, אנו חוששים מאד לאבד אותם. וכך כל זעזוע במערכת הבריאות מתקבל אצל כל אחד מאתנו כאיום אמיתי על חייו שלו עצמו ושל היקרים לו. יש חברים המוכנים להשבע ברופא א', ויש כאלה שבשום פנים אינם מוכנים ללכת אליו, ומעדיפים רופא ב'. אולי הפתרון הטוב ביותר מבחינה זאת הוא מרפאה אזורית, בה נמצאים כמה רופאים וניתן לבחור ברופא המועדף. ואולי הפתרון הטוב ביותר הוא פשוט להיות בריאים: לשמור על תזונה נכונה, לא לעשן, ללכת או לרוץ את כביש המערכת כל יום, לא לאבד את האופטימיות ליהנות מהנופים של הגולן הנשקפים מהמרפסת, לבלות עם הנכדים (למי שיש...). לחייך אל האנשים אותם אתה פוגש על המדרכה. לראות את הצד החיובי בכל מצב. גם לבעיות במערכת הבריאות שלנו יש בודאי צד חיובי, אני רק עדיין לא מצאתי מהו.

הצופים

אין לנו הרבה קשר עם תנועות הנוער, אפילו הנוע"ל לגבינו הוא לא מה שקיווינו שהוא יהיה, ונאלצנו לסגור את קו ערגמ"ן ז"ל. ובכל זאת, אי אפשר לסרב לפנייה של מזכירות תנועת הצופים להפגש עמם בנושא של קשר אפשרי בינינו לבין התנועה, אולי נרצה לקבל כאן גרעין? אולי נרצה לחדש את ימינו ולהיות שוב צעירים אידיאליסטיים? המפגש יתקיים ביום ד' 28.9.94 בשעה 12.00 אצלנו במועדון, ויימשך כשעה - שעה וחצי. אמנם זה יוצא באמצע יום העבודה, אך אם יש חברים היכולים להתפנות והמעוניינים להפגש, לשמוע ולהשמיע, הם מתבקשים ליצור אתי קשר.

וכל זה נכון לעכשיו

תג

צייד מכשפות. האומנם?

תחת כותרת מגוחכת זאת מתפרסמת כתבה שלישית שכותבה מסתתר מאחורי עלום-שם.

אני לא מתכוון להתייחס לסגנון המתחנף והילדותי של הכתבות. אנחנו יודעים מי כתב אותן וזה לא מפתיע אותנו.

אחרי הכתבה הראשונה שהתפרסמה בעילום-שם, פניתי לעורכת העלון בבקשה לקבל את שם הכותבת כדי שנוכל להגיב ולהתייחס. העורכת שהבטיחה למפרסמת לא להסגיר את שמה ולפרסם את הכתבה, בעצה אחת עם המזכירה, מאחר ובכתבה יש יותר פרטים ועובדות מאשר בכתבה שהתפרסמה לפני כן ע"י וועדת-בריאות.

פניתי למזכירה בבקשה לקבל את שם הכותבת. לבקשתי היא הציעה לכותבת האלמונית לפנות אלינו אישית ולדבר, אך הכותבת סרבה. לדעתי זה מראה על מידת הרצינות והאמינות שיש לייחס לכתבה שאם לא כן - מה הבעיה לעמוד מאחוריה?!

אני מפנה אצבע מאשימה כלפי עורכת העלון והמזכירה, שלמרות החלטה קיימת, לא לפרסם כתבות בעילום-שם, הם מצאו לנכון לתת יד לפרסום כתבות שקריות ושפלות שמביאות ללקסיקון שלנו ביטויים כמו "צייד מכשפות". (האמנם הדימוי העצמי שלהן כל-כך נמוך?). "הולכי רכיל ושוחרי מדון" ו-"ביקורת היא דבר חיובי" גם כשזה נעשה בעילום-שם? איזו צביעות.

חבל שהעורכת והמזכירה הפכו את "דברי-הכפר" לכמה להטלת רפש והשמצות בחברה שנלחמת על דברים שלדעתה הם חשובים ועקרוניים - מערכת החינוך והבריאות.

ובאשר לעובדות ולתוכן הכתבות כולל ההבהרה המגוחכת של אביבה ותמר - אולי בפעם אחרת.

מיכי קורן

חבל
שלא

ספרים חדשים בעברית

התוכן

שם הספר

המחבר

רומן

לוויתן

פול אוסטר

"

ליש

אהרון אפלפלד

"

תפילה לאוון מיני

ג'ון ארווינג

"

משפחת ברטיני

רלף ג'ורדנו

173 - המשק

מהרהורי יום הכיפורים

(מיועד לכל האפיקורסים והכופרים שבינינו)

בהרהורי כיום הכיפורים קיבלתי הארה חשובה, שתעזור לי להתמודד עם הפסימיות שהיא מנת חלקם של הרבה חברים אצלנו בזמן האחרון - והנה המסר:

שקענו בחומרנות יתר, ושכחנו את הרוחניות!

איפה השיחות על נושאים ברומו של עולם, הויכוחים על רעיונות חשובים, על כיוונים בחיים?

לעומת זה אנשים כל הזמן מדברים, וגם חושבים, על כסף, על "התקדמות" מבחינה חומרית, על מה שאין להם. (והרבה פעמים גם מנסים להצביע על הגורמים ל"עוני", ומציעים פתרונות קלים, שיהפכו אותנו ל"עשירים").

המסורת היהודית נתנה לנו יום שבו כל אחד אמור לחשוב על מעשיו, על יעודו בחיים, והאם הוא ממלא את יעודו. האדם צריך לשאול את עצמו אם הוא חי נכון, אם יש לחייו משמעות.

מי שבאמת חושב על הנושאים האלה יגיע למסקנה שלא למען החומריות נועדנו - האם צריך להקדיש מחשבה מרובה לדאגות הקטנות, ולכעסים הקטנוניים, ואף לשאיפה ליותר חפצים ומותרות.

מי שבאמת חושב על הנושאים האלה יגיע למסקנה שאנחנו מאוד עשירים! לרובנו יש מכשירי מותרות המקלים על החיים. גם בחוץ לארץ כבר היינו לפחות פעם אחת, וודאי עוד נהיה. הקיבוץ נותן לנו עדיין שירותים די טובים (ורובם עדיין "חינם"). ילדינו מקבלים חינוך טוב. הטיפול הרפואי טוב ויקר, בלי התחשבות כמעט במצב הכלכלי. אפילו בונים! מבחינת רמת החיים, בהשוואה לרוב האנושות, אנחנו במקום מאוד גבוה. אולי יש כאלה שדווקא שואפים להשתוות לשכבות העשירות יותר, וזאת בעיה. אני אישית לא אדגיש נוח שם, כי אדע שלרוב האנושות אין סיכוי להגיע אפילו מעל לקו העוני.

אני לא טוענת שצריך להפסיק לדאוג לפרנסה, ולעסוק ברוחניות בלבד. אפילו בתפילות של יום כיפור יש התייחסות לפרנסה וכלכלה. אני בעד עבו-דה קשה, פיתוח הענפים, והשתדלות למען החברה (ולא רק בכלכלתה). אבל הכל במידה.

האדם הוא לא רק יצור צרכני - הוא הרבה יותר מזה. ורוב הדברים האמיתיים בחיים הם חינם - החיוך של ילד, אהבה, בריאות, התמסרות לאיזה רעיון גדול (לא כולם מתו!), אמנות, ספורט, דאגה לזולת... צריך רק לחפש את המטרה הפרטית שלנו בחיים, הייעוד שהוא מעל החומריות, או - בשפה הדתית - האלהים שלנו. ואם לא נמצא אותו, לא נהיה מרוצים אף פעם, ולא חשוב כמה "התקדמנו" מבחינה חומרית.

אם יש מטרה בחיים, החומרנות נראית מגוחכת.

זה נשמע נאיבי, בלתי רלוונטי?
אז שאלו את חנה פרנקלין מה באמת חשוב בחיים!

שרה דבולט

חבל שהמצב במרפאה הגיע למצב שהגיע, חבל אבל זה קורה וזה קורה גם במרפאות הטובות ביותר וזו ההזדמנות שלי לומר את אשר רציתי לומר כבר מזמן: - מילה טובה, טובה מאד, טובה מאד מאד על האחיות שלנו, יפעת, טוטסי, שושי וגם דורית המזכירה הרפואית.

לפי דעתי ולפי נסיוני, האחיות שלנו הן לא רק 100% הן 200% וגם אלף אחוז.

לא אפרט מעל דפי העיתון את בעיותי הרפואיות שהיו וחלפו (תודה לאל), אך אני רוצה לציין את הטיפול-היוצא-מהכלל שהן טיפלו בי - כמו מלאכיות. אני יודעת שיש הרבה הרבה שעומדים מאחורי שמעריכים ומוקירים אותן, כמוני.

לשנה הבאה אני מאחלת לכן, האחיות, שנה משעממת בלי חולים עם הרבה זמן לכוס קפה ועוד כוס קפה ועוד כוס קפה ולפעמים גם כוס תה.

צוות ענף הוויליג

לא הבנתי מדוע פרסמתם את הסיפור "מעשה שהיה כך היה". נדמה לי שלכנות חברת קיבוץ רמאית וגנבת בעלון הקיבוץ (שזוהי למעשה משמעותו של מה שכותב צוות הוויליג'), זה מעשה קיצוני מאד, כיוון שאותה חברה מושמצת תצטרך לחיות עם האשמה הזו, אולי גם לה יש מה לומר. האם פניתם אליה לתגובתה? האם בכלל דיברתם איתה על המקרה הזה לפני שפרסמתם את הכתבה הזו? מדוע הפכתם את עצמכם להיות שופטים ומוציאים לפועל של השמצה כזו? כעסתם על החברה שהעתיקה את הבגד? ברגע שבגד למכירה, אפשר לעשות איתו ככל העולה על הדעת - ללבוש, לקרוע, לשרוף, לצבוע, לתקן, לקצר או להעתיק. ולידע כללי - חברה זו העתיקה חולצה זו לעצמה להבדיל מענף הוויליג שמעתיק למטרות מסחריות.

אז צוות הוויליג' (מי זה? למה אין שם מפורש) אנא מכם.

עזיבות ושנת חופש

אל של עזיבות ושנת חופש מתנפץ עלינו, זה חבל אך זו המציאות. הסיבות לעזיבה הן רבות ומגוונות (אישיות, חברתיות, כלכליות, אידיאולוגיות, לאומיות וכו'...). מה חלקו של כפר-הנשיא בהחלטת העזיבה אצל כל אדם ואדם לא נוכל, אולי, אף פעם לדעת ואולם, יש לתת לזוג העוזב לצאת עם טעם טוב בפה, לא להקשות עליו את העזיבה, ולהשאיר בו תחושה שכפר-הנשיא הוא תמיד הבית. ובית הוא המקום שלעולם אתה רוצה לחזור אליו.

לא בעילום שם:
שרה מרקוסון

י"ז בתשרי תשל"ח (1977) מר יצחק סטרוקובסקי
י"ז בתשרי תשמ"ו (1985) חיים גלעדי
י"ט בתשרי תשל"ו (1975) גב' רות סטיל
כ"ב בתשרי תש"ח (1948) ליאון לייטמן
כ"ו בתשרי תשמ"ז (1986) הילרי קפלן

לקורין היקרה, שלום.

בשם כל הידידים שלנו שאינם יכולים לדבר בעד עצמם
הייתי רוצה להודות לך מאוד מאוד עבור כל העבודה
שעשית והזמן שהשקעת בנסיון להשיג מקלט לבעלי-חיים
שייבנה באזור הגליל.

עצוב שכפר הנשיא הצביע נגד רווחה לבעלי-חיים -
במיוחד ביום כיפור - אבל עכשיו, אחרי שמיקדנו אור
על הבעיה של בעלי-חיים, שהתעללו בהם והפקירו אותם
באזור, אולי נוכל לשכנע רשות מוניציפלית לקחת על
עצמה את המפעל, ולעשות משהו.

באהבה, מלווין

אני רוצה להודות גם לכל אותם החברים שהיו
כה נדיבים והקדישו מזמנם לתמוך בפרויקט של
מקלט לבעלי חיים, וכמובן לכל החברים
שהצביעו בעד רווחת בעלי-החיים.

מלווין

נ. ב. המחזה החדש של מלווין "אחסה
לבעלי-חיים-גליל" ישודר
ב'קול ישראל', ברשת א', באוקטובר.

תרבות

בעקבות הקשיים הנוכחיים בשטאח הכלכלה וועדת-התרבות,
יחד עם שאר הוועדות, סובלת ממגבלות תקציב.
במובן מסויים מהווה הדבר אתגר לחברי הוועדה, כי
עלינו לחפש במידה רבה "תרבות תוצרת בית".
אנחנו פונים אל הציבור להגיש לנו רעיונות חדשים
ל"ערבי תרבות מהנים במינימום הוצאות"...

בעקבות המצב הנ"ל, עלינו לחייב את החבר המשתתף
בפעילות החברתית, בחלק מסוים של ההוצאות, כדי להגביל
את הסכומים. (כגון: תשלום בעד סטייקים. ותשלומים אחרים).

אנא, קבלו את המצב כהוויתו - ובתקווה שעם תחילת
שנת התקציב החדשה, הדברים ישתנו לטובה.

וועדת-תרבות

ה ח ש ב ו ן ו ה נ פ ש

--*-*-*

מגיע זמן בחייו של אדם, בו ניתנת לו הזכות להניח בצד את כל טרדות היום-יום - בעיות רכוש ופרנסה, מרדף אחר כבוד ומעמד, נושאים אישים ומשפחתיים, כמו גם הנאות קטנות וגדולות, וכיוצא באלה ענינים שמזמנת לנו השגרה - ולנסות ולהקדיש את מירב ומיטב כוחו ומרצו למען ערכים ועקרונות עליהם התחנך ולאורם בגר.

גם ולמרות שברור לו לאדם שטובה אישית לא תצמח לו מכך. יתרה מזאת עתידים הוא ובני ביתו לשלם מחיר אישי לא קל, לעיתים כבד מאוד, עבור אמונתו זו, הרי שמרגע שהתבהרה לו התמונה, וכדי שיוכל להמשיך ולחיות באמונתו, אין לו לאדם אלא לקום וללכת בעקבות מצפונו והכרתו.

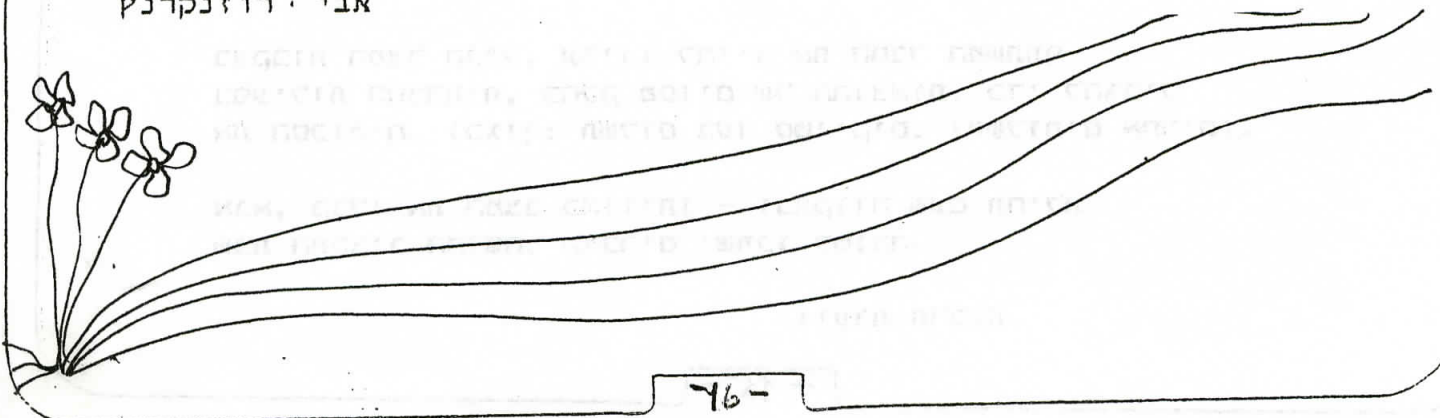
יש וחולפים חייו של אדם מבלי שנקרא בדרכו המבחן המצפוני. יש שנכנעים לשגרת החולין מתוך הכרה, חולשת הרוח ו/או אדישות למרות שראו את הכתובת על הקיר. ישנם כאלו שתענוגות הרגע, זוהרו של עגל הזהב או סתם תמימות, מעוורים את עיניהם. ההיסטוריה היהודית מלאה בהם. לעומתם מחולכי הציונות, מייסדי הקיבוץ, מקימי המדינה, נמנים עם אלו שידעו לעמוד בפני האתגר, לא להיכנע, להתמיד באמונתם, לנצח. חלק ניכר מהציבור הישראלי היום, בכלל זה בתנועה הקיבוצית, נמנה לצערי עם הסוג הראשון, זה שלעולם יעדיף את רווחת קיומו הפיסי, הרגעי, על מהות קיומו הרוחני הערכי.

חולשת הרוח ואין האונות הערכית פשתה גם בקרב אלו היושבים בעמדות ההנהגה בקיבוצים ובאזור. אנשים שלא חסכו כל מאמץ למען הצלת הסתדרות מסואבת ונחשלת, מחרישים עתה, וקולם אינו נשמע גם כשמדובר באחים לרעיון, לדרך החיים לערכי היסוד של ההתישבות, של הציונות.

בימים אלו שצירוף המילים "חשבון נפש" עולה על דל השפתיים ו/או במחשבה, ולו לרגל יום הכיפורים, וככתוב בתפילת מעריב לאחר "כל נדרי" - "העבר ממשלת זדון מן הארץ" לנוכח מדיניות העיוולת של ממשלת רבין שגמרה אומר להכרית מפעל התיישבות יהודי וישראלי בגולן ובשאר חלקי ארץ ישראל, ולו תמורת פרס נובל כזה או אחר וחופן אשכיות לרגע. ממשלה שנותנת יד ומשתפת פעולה ביוזעין בדיוק 21 שנה לאחר מלחמת יום הכיפורים לתרגיל ההסחה הגדול עם העולם הערבי, שאחריתו בעיני, חיסול בית שלישי, פיסי או רוחני, אין אני רואה כל אפשרות אחרת עבורי אלא לקום ולהצטרף ולתרום ככל יכולתי למען סיקול כוונות ותוכניות כאלו- ולטעמי - כ כ א מ צ ע י כ ש ר .

יודע אני שאיני לבד בהכך מחשבתי זה. אני קורא למי שמסוגל ורוצה לעשות את חשבון הנפש עם עצמו וערכיו - הגיע העת לעשות מעשה !!!

אבי . רוזנקרנץ

ספרים - המשק -

סופר	כותר	תאריך
ארטור וקסלר	מלכת העולם	רומן היסי
ג'ואנה טרולופ	הגברים והנערות	רומן
אריקה יונג	בלוז של כל אשה	הסבר לנשים איך לנחות
אודי בן סעדיה	חג שמח, אדון נחמיאס	קובץ סיפורים
פ.סקוט פיצג'רלד	סיפורי פט הובי	17 סיפורים
ריימונד קארבר	אף אחד לא אמר שום דבר	14 סיפורים
פטרישה קורנוול	על גופתה המתה	רומן-בלש
אביבה שאבי, רוני שקד	חמאס	מאמונה באללה לדרך הטרור
חזי לסקלי	סוטים יקרים	שירים - 1990-1992
קרל סייגן, אן דרויאן	עקבות מן העבר	החיפוש אחר שורשיו של המין
טרי פראצ'ט	אנשי השטיח	רומן דמיוני האנושי
נורית קלב, אן ליץ ברלין	ילדי ואני	משחקי תנועה - הורים וילדים

הצעה לשינוי מבנה מערך ההשתלמות

בקיבוץ כפר הנשיא

מוגשת ע"י אריה וולפין - רכז ועדת השתלמויות

השינויים העוברים עלינו משפיעים על כל תחומי חיינו הקיבוציים ובין היתר, משפיעים על יחס החבר לקיבוץ וצרכיו. תחום הלימודים הוא מרכזי בזירה הזאת ולשם כך, אפשר לבנות משוואה עם שני אגפים: אגף השינויים שמשפיעים על צורכי הקיבוץ ודרישתו מן הפרט, ואגף השינויים שמשפיעים על צרכיו של הפרט ויחסו לכלל (הקיבוץ). בתוך כך, המגמה להדגיש את ההיבט המשקי של הקיבוץ ושיפור יכולתו העיסקית והתחרותית בשוק מחייבת רמה מקצועית מעולה בתחומי הטכנולוגיה והשיווק. כן מתלווה לכך תהליך יעול, שעובר על המשק, המחייב צמצום כוח אדם בענפים ובשרותים, תוך כדי שאיפה להעסיק בעיקר חברים מתאימים, שעברו הכשרה מתאימה. עם זאת, במטרה להגביר את מקורות ההכנסה של הקיבוץ, יש צורך להבטיח את תעסוקת החברים, שאינם עובדים בענפי המשק, מחוץ לגדר הקיבוץ. הדבר מחייב הבטחת כשר פרנסתם בחוץ על ידי הכשרתם למגוון המקצועות הדרושים בשוק העבודה, הכולל מורים, אחיות, עובדים סוציאליים, הנדסאים, מכונאים, מנהל עסקים, אנשי שווק ועוד. גם הדאגה למשק בעתיד מחייב תכנון לטווח הארוך, המחייב הכשרת חברים לענפים הקיימים ולענפים העתידיים לקום, לפי הצרכים והאפשרויות.

הגשט:

מסר ה השתלמות- המשק

האגף השני של המשוואה מתיחס לצורכי הפרט. השינויים העובדים על הקיבוץ מגבירים את הרצון של החבר למימוש העצמי ולרכישת מקצוע, המאפשר לו שלוב מקצועי במערך העבודה של המשק. בנוסף, יש צורך להגביר את סיכוייו להתחרות בשוק העבודה בחוץ, בין אם ישאר בקיבוץ ובין אם לא.

המושג "פרט" מורכב במקצת, בהיותו מתיחס לכל רבדי החברה, ולכל אחד המאפיינים והצרכים שלו. מדובר על בנים, חברים צעירים, חברים באמצע החיים שרצונם להסב את מקצועם, חברים המבקשים להשתתף בחוגי ההעשרה למיניהם (ראש פינה ותל חי) וקשישים הרוצים לנצל את מגוון האפשרויות באיזור כדי להשתלם ולצאת מגדר המשק.

מבנה מערך ההשכלה וההשתלמות במשק והסכומים המוקצבים לצורך כך, אינם עומדים במבחן המציאות. צרכי הקיבוץ ורצונות החברים הם רבים ומגוונים ועלויות ההשכלה עולות בהתמדה. בתוך כך, כל עוד שתקציב ההשכלה נקבע כחלק מתקציבי הקיום, הקריטריונים לקביעתו הם שרירותיים, והדמיון להתאמתו לצרכי המשק, לרצונות הבנים והחברים ולעלויות הקורסים, הם מקרי בהחלט.

יש לשנות באופן דחוף את התפיסה הבסיסית לנושא ההשכלה, אם ברצוננו לספק את צרכי הקיבוץ, את רצונות הבנים והחברים ולהבטיח מסגרת תקציבית ריאלית. כל עוד "לימודים" נחשבים כהטבה, שיש להוציא עליה כסף מתקציבי הקיום, אין שום סיכוי שנגשים את היעדים האמיתיים.

ההשכלה הופכת את החבר ליוצר, למפרנס ולגורם מפתח, לכן היא בגדר של השקעה ולא הוצאה. כדאיות הדבר אף עולה על השקעה בקניית מכונות וציוד. כדי להגשים זאת, יש לשנות את מבנה מערך ההשתלמות וכוח האדם הנוכחי במשק, ולחבר ביניהם. לשם כך, עלינו לפרק את ועדת ההשתלמות הנוכחית ולחלק את תפקידיה ותקציבה בין שלוש ועדות: ועדת בנים, שתטפל בכל הצרכים הלימודיים של הבנים, ועדת משאבי אנוש (תכנון לטווח ארוך) שתקום, שתטפל במשוואת

המשק ←

השתלמות - 109

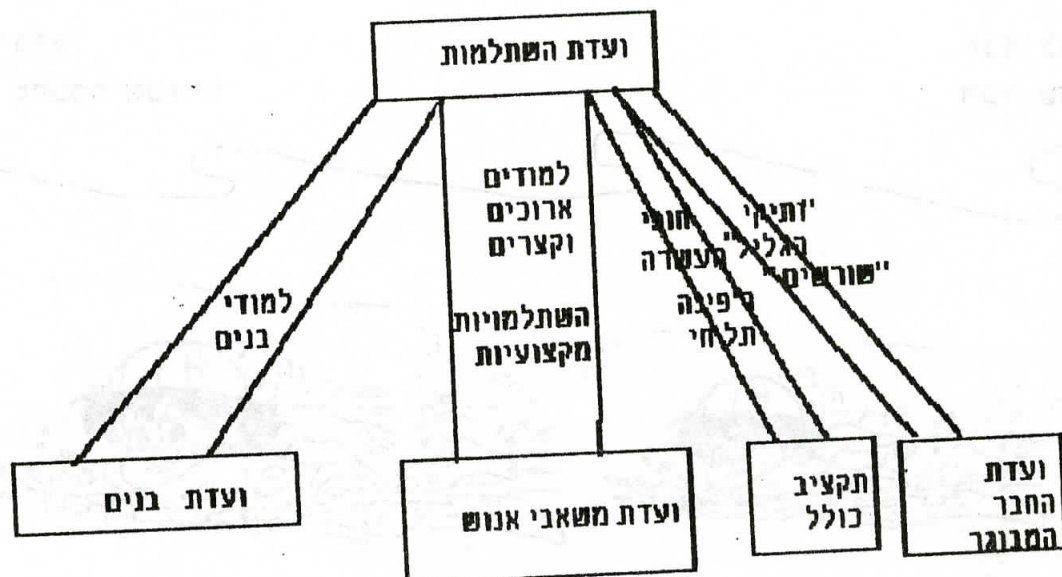
צורכי המשק מול רצונות החברים (והבנים), ועדת החבר המבוגר, שתטפל בחוגים בתל חי ("שורשים", "ותיקי הגליל", "ותיקי העשרה") ולהפריט את ההשתלמויות הקצרות (חוגי העשרה). כל אחת מהועדות האלו מתמחה בתחום המיוחד שלה ולכן היא מסוגלת להתמודד טוב יותר בדרישות על פי הקריטריונים המיוחדים שלה. עם זאת, ועדת משאבי אנוש, שתוקם, תתווך בין החברים וצורכי המשק, כאשר כל ההשתלמויות המקצועיות תוקצבנה על ידי הענפים (כולל ענף עבודת חוץ, כשתקום) ותרשמונה כהשקעה לצורך הכשרת כוח האדם.

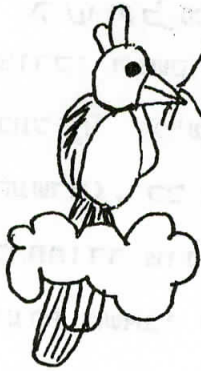
אריה וולפין

כפר הנשיא ערה"ש תשנ"ה, 1994

סכום הצעת שינוי מערך ההשתלמות

1. פרוק ועדת ההשתלמות.
2. הקמת ועדת משאבי אנוש שתטפל ב-4 תחומים:
 - א) כוח אדם.
 - ב) תכנון לטווח ארוך - חיצוני צורכי המשק לעתיד.
 - ג) התאמת הלומדים לצרכי המשק (כולל עבודת חוץ).
 - ג) הכשרת כוח האדם על פי החיצוני.
3. העברת התקציב והטיפול בלמודי הבנים לוועדת הבנים.
4. העברת הטיפול בהשתלמויות קשישים לוועדת החבר המבוגר.
5. העברת תקציב ההשתלמויות הקצרות וחוגי העשרה לתקציב הכולל.

שימו! ♥

מענף הקוסמטיקה

חברות שהוזמנו ושאינן מגיעות לטיפול שנקבע להן
ואף אינן טורחות להודיע מראש - ובכלל -
בפרט כשההודעה נשלחה מספיק זמן מראש, תאלצנה
להמתין לתורן הבא לפחות לעוד שלושה חודשים.
(יש הרבה חברות שהיו רוצות את התור שבזבזו.)

כלה

מועצה אזורית הגליל העליון

18 בספטמבר 1994
12-17

דאר נע 2, הגליל העליון טל. 06-945611 סקס. 06-945637

דחוף!!!!

שלום רב

ה"פועל הגליל העליון" - שחיה,

מחפשת בדחיפות מדריכי שחיה לעבודה חלקית אחר הצהריים.
עם קבוצות ילדים.

כל המעוניין נא להתקשר למחלקת ספורט במועצה אזורית טכפונים: 945610
945698
בברכה

חנן גלעד
רכז שחיה

חנן יניב
מנהל מחלקת ספורט

לכל החברים שלום רב !

=====

בגמלא אשר בגילון שובתים רעב מזה כשבוע חברי קיבוצים כמונו במטרה להגן על ביתם ודרך חייהם אותם בנו במהלך 25 השנה האחרונות.

מעבר לויכוח ולדעות הפוליטיות אנשים אלו זקוקים לתמיכה מורלית למאבקם האנושי. סיוע זה יכול להגיש ככ אחד מאיתנו בדרכים שונות לפי הכרתו ומצפונו.

מה ניתן לעשות:

א. לעלות לאתר גמלא לדבר עם האנשים. להזדהות.

ב. לשלוח פקסים/להרים טלפון לחברי הכנסת שהודיעו בעבר על תמיכתם בגילון. חברי כנסת שעומדים עכשיו במסע לחצים ואיומים, לבגוד במצפונם, לשמר את כסאם כאשר אנשים עומדים לאבד את ביתם. אפשר לחזק את ידיהם. בעידן הפרוימרים כל אחד קשוב לבוחרים מן השורה.

מצויה בידי רשימה של טכפונים, פאקסים, כתובות של כל חברי הכנסת, מזכירות תק"מ וגורמים שיכטונים אחרים כמי שמעוניין. אנא המאמץ לא גדול וההשפעה יכולה להיות קריטית.

אפשר וצריך כמוכך להתקשר גם לחברי כנסת שדעתם הפוליטית ידועה ולבקש מהם לאפשר חופש הצבעה מצפוני, כמו שהם דווחים לעצמם בעינינים הקרובים לליבם. לא לשכוח : מדובר על הבית

ג. לעלות לגמלא ולהזדהות בשבת רעב בת יום אחד.

ד. כל פעילות ויוזמה נוספת שתקבל בברכה.

אבי רוזנקרנץ

נ.ב. מתארגן חוג פעולה של חברי קיבוצים בגניל העליון בראשות אורי הורוביץ
מקיבוץ כפר גלעדי טל' 946510

לאור ריבוי הכתבות בדברי הכפר, לאור המתלחש מסביב לשולחנות חדר האוכל, לאור הצוותים, ועדות היגוי והיועצים (מבפנים ומבחוץ), לאור "שינויסטים" שצומחים יום-יום כמו פטריות, ולאור זה ששום דבר לא זז! - אני נוטל את היוזמה במכתב קצר זה ומציע לחברים חשיבה מחודשת על חיינו בכפר הנשיא. שמושתת על 3 נקודות בלבד, שניתן לדעתי להצביע עליהן בקלפי מהר, ללא סחבת מיותרת.

1. כל משפחה תהיה אחראית לקיומה הכלכלי.
2. הקיבוץ יתגמל את המשפחה - מי פחות ומי יותר - לפי הכנסתה (תרומתה).
3. לחברים מעל 45 שנות ותק בקיבוץ יינתן מעמד מיוחד (כעין "פנסיונרים").

על כל יתר הפרטים ניתן לדון ולהחליט בנפרד ובהמשך, ברגע שהבסיס יתקבל. אך בינתיים...

אני מזמין אותך לערב שאלות, תשובות והחלפת דעות, ביום ד' 28.9 בשעה 21.00 במועדון.

בואו ננסה לפחות להתחיל להוציא את העגלה מהבוץ.

להתראות

אדי נמינוב

לכל החברים שיום רב !

=====

בגמלא אשר בגילן שובתים רעב מזה כשבוע חברי קיבוצים כמונו במטרה להגן על ביתם ודרך חייהם אותם בנו במהלך 25 השנה האחרונות.

מעבר לויכוח ולדעות הפוליטיות אנשים אלו זקוקים לתמיכה מורלית למאבקם האנושי. סיוע זה יכול להגיש ככ אחד מאיתנו בדרכים שונות לפי הכרתו ומצפונו.

מה ניתן לעשות:

א. לענות לאתר גמלא כדבר עם האנשים. להזדהות.

ב. לשלוח פקסים/כתרים טלפון לחברי הכנסת שהודיעו בעבר על תמיכתם בגילן, חברי כנסת שעומדים עכשיו במסע לחצים ואיומים, לבגוד במצפונם, לשמר את כסאם כאשר אנשים עומדים לאבד את ביתם. אפשר לחזק את ידיהם. בעידן הפרימריס כל אחד קשוב לבוחרים מן השורה.
מצויה בידי רשימה של טכפונים, פאקסים, כתובות של כל חברי הכנסת, מזכירות תק"מ וגורמים שיכשונים אחרים כמי שמעוניין. אנא המאמץ לא גדול וההשפעה יכולה להיות קריטית.
אפשר וצריך כמובן להתקשר גם לחברי כנסת שדעתם הפוליטית ידועה ולבקש מהם לאפשר חופש הצבעה מצפוני, כמו שהם דורשים לעצמם בעינינים הקרובים לליבם.
לא לשכוח: מדובר על הבית

ג. לענות לגמלא ולהזדהות בשביתת רעב בת יום אחד.

ד. כל פעילות ויוזמה נוספת תתקבל בברכה.

אבי רוזנקרנץ

נ.ב. מתארגן חוג פעולה של חברי קיבוצים בגליל העליון בראשות אורי הורוביץ
מקיבוץ כפר גלעדי טל' 946510

ספות

עמנואל הרוסי

ספתי

פוסטון: ספתי הספה,

והדלת, ורקה.

לי לי לי, רק, רק, רק.

לי רק ספתי.

א. ספא יש לי, יש לי סב,

ונקו לי צה, רחב.

הוא אותי אוהב כל-פה.

ספתי יבס בספה.

פוסטון: ספתי...

ב. כן ספתי עד הלי,

היא עומדת לה בצל.

לבושה היא עד הנג,

ספטיט ליום קג.

פוסטון: ספתי...

א. פטיש, מספר

נקח סהר.

ספה לקנות.

פנים וקנות, ללל...

הרשים נפח

וענפים לספה.

קאט הנג

לכבוד הקג, ללל...

ב. קנה, קנה,

ספה נקנה.

הרשים נפח,

קני סיה לספה, ללל...

סהר, סהר,

פן נאחר,

אין פנאי סבות,

סחר סבות, ללל...

אורחים לחג

א.

יום טוב לנו, חג שמח,

ולדים נגילה נא!

לספתי כא אורח:

אברקם אבינו, פרוף הפא!

יחד את החג נחג

בלולב, הדס, אתרוג,

הו, האח, נשמח מאד

X ויכמעגל נרקד.

ב. רצחק אבינו, פרוף הפא!...

ג. יעקב רוענה, פרוף הפא!...

ד. משה רפנו, פרוף הפא!...

ה. דוד מלכנו, פרוף הפא!...

חג אסיף

פוסטון: חג אסיף, חג אסיף,

כן ורקה וכו' יסיר.

א. בשנה חלה קציר,

ויכפרם חס בציר.

ועתה עם בוא הסתו

חג אסיף נחג בשיר.

חג אסיף...

ב. ליוגב ולאפר

שנת שלום ושנת ספר.

ועטל בכל פנה

שא לחג אסיף רנה.

חג אסיף...

שלומית בונה ספת-שלום

שלומית בונה ספה

מוארת וירקה

על כן היא עסוקה היום

אין סוף ספה

מוארת וירקה —

שלומית בונה ספת-שלום

היא לא תשכח לשים

לולב והדסים

ענף-של-ערבה ירוק

רמון בתוך עליו

יכל פרות-הסתו

עם ריח בוסתנים רחוק

וכש-שלומית תאמר —

הביטו, זה נגמר!

יקרה דבר נפלא פתאם:

יבואו השכנים

כלם בהמונים —

ולכלם יהיה מקום!

ואז מתוך הספרך

יצץ לו וינרח

כוכב בהיר פיהלום:

שלום ספת-פלאים

מה טוב ומה נעים —

שלומית בונה ספת-שלום!

PARENTS - PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Well, "After the Yomtovim" has arrived at last, and we can go back to business as usual - till Chanukka at least.
- * The amount of rain that fell in the storm last week - 9.1 mm. In some other parts of the country there was much more.
- * Our youngsters do get to the oddest places - The Golan family got a telephone call from their son, Amir, from Japan. What is he doing in Japan? Security-officer for Elizabeth Taylor...
- * Omer Cohen has finished his army service, and has already started work with the Kataraft. Gil'ad Kendall is also back home, after receiving an early discharge from the Army. We wish them a smooth return to civilian life.
- * Galia and Yonathan Tubas and family are leaving us (temporarily, we hope) in order to taste life 'on the outside' - that is not in a kibbutz. They will still be in the north of the country, and we hope to see them often.
- * Our new transport organiser is Paul Gluck. Keep smiling, Paul!
- * Some 20 people from here went to the HABONIM 65th anniversary reunion, at Beith Berl nr. Kfar Saba. About 800 (!) people were present, including ex-President Chaim Herzog (a member of the Movement in his youth) and ex-Mayor Teddie Kollek (erstwhile Shaliach during the war years in England). We met lots of old friends and acquaintances, and a jolly time was had by all.
- * The youngster in a wheelchair being looked after by Reggie this week was Mickey, from Alyn Hospital in Jerusalem, who spent many happy summers with us when he was smaller.

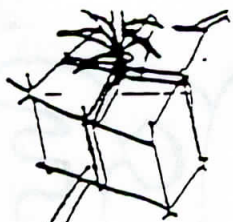
Have a good week-end, Shabbat Shalom,

I N G E

JAHRZEIT

27 Tishrei (1982) - Mrs. Ray Levart
1 Heshvan (1975) - Mrs. Lucy Aptroot
2 Heshvan (1978) - Mrs. Esya Nemenoff

MAZAL TOV

HAPPY BIRTHDAY

- 2.20.94. Ma'yan Cohen (Marks granddaughter)
Lapid Bar-David
- 3.10. Udi Waller (Cohen grandson)
- 4.10. Yavin Ben-Reshef
Itzik Subag
- 5.10. Ziva Malina
Moriah Mimran (Nemenov granddaughter)
- 6.10. Ariel Chait
- 7.10. Isaak Potash **70th**
Doris White
Oren Pearlson
Ayal Oren (Raines grandson)
Oded Katz
Rivka Beller (Tenna granddaughter)
Yochai Jackson
- 8.10. Sarita Cina

HAPPY ANNIVERSARY

- 2.10. Bonnie Miller & Yig'al Ben-Chaim
Corinne & Tamir Sprung
- 3.10. Janet & Amir Nemenoff
Gila & Tzion Doari
Yaffa & Yisrael Weiss
- 8.10. Barbara & Ronny Butov
Carmit & Ilan Goldenberg

